

**Az alapvető jogok biztosának
Jelentése
az AJB-3032/2015. számú ügyben**

Előadó: dr. Németh Andrea

Az eljárás megindítása

Az érintett ügy előzményeként a bejelentő 2015. március 21-én a hivatalomhoz fordult közérdekű bejelentésével, amelyben a magyar orvosi kamara, annak küldöttgyűlése, a küldöttgyűlés által meghozott határozatok, a képviseleti jogosultság és a hatályos etikai kódex jogalapját vitatta. Bejelentő a 2015. május 8-án kelt levélben kapott tájékoztatást a közérdekű bejelentése elbírálásáról, miszerint az Emberi Erőforrások Minisztériuma (a továbbiakban: Minisztérium) nem rendelkezik hatáskörrel, hogy jogi szempontú állásfoglalást adjon ki sem folyamatban lévő, sem jogerősen lezárt bírósági ügygel kapcsolatban. Panaszos sérelmezte, hogy a bejelentése nem került teljeskörűen kivizsgálásra, felvetéseire nem kapott választ, valamint a vizsgálat eredményével sem ért egyet. Sérelmezte továbbá, hogy a Minisztérium a 2015. május 8-án kelt válaszlevelében nem tér ki problémája lényegére, így a jogképesség tárgyában felvetett észrevételekre nem válaszolt. Panaszos álláspontja szerint nem született ítélet e kérdésben és a bíróság nem vizsgálta az orvosi kamara szerveinek jogképességét. A panaszos sérelmezi továbbá, hogy a Minisztérium válaszlevelében nem indokolta meg, hogy az etikai kódex az orvosok véleménynyilvánítási szabadságát milyen okból korlátozza. Panaszos kifogásolja továbbá, hogy a Minisztérium válaszlevele nem tér ki a beadványában megfogalmazott azon felvetéseire, melyek az etikai bizottság működését érintik. Panaszos beadványában kifejtette, hogy álláspontja szerint az etikai kódex és az etikai bizottság által hozott döntések is semmisnek minősülnek, a Minisztérium azonban ezen felvetésére vonatkozó álláspontját és annak indokolását sem fejtette ki a válaszlevelében.

A panaszokról és a közérdekű bejelentésekről szóló 2013. évi CLXV. törvény új hatáskörökkel ruházta fel az alapvető jogok biztosát. Az ennek nyomán módosult, az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény 38/A-C. §-ai értelmében az alapvető jogok biztosa – egyebek mellett – kérelemre vizsgálja a közérdekű bejelentések törvényben meghatározott szervek általi megfelelő intézését.

Mivel a beadvánnyal összefüggésben felmerült a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog, a petíciós jog, valamint a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye sérelmének gyanúja, ezért vizsgálatot indítottam, amelynek során megkerestem a Minisztériumot.

Az érintett alapvető jogok

A jogállamiság, valamint a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye: *„Magyarország független demokratikus jogállam.”* [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés]

A tisztességes hatósági eljáráshoz való jog: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”* [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés]

Petíciós jog: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal együtt, írásban kérelemmel, panasszal vagy javaslattal forduljon bármely közhatalmat gyakorló szervhez.”* (Alaptörvény XXV. cikk)

Az alkalmazott jogszabályok

- Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.), (a továbbiakban: Alaptörvény)
- az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.)

- a panaszokról és a közérdekű bejelentésekről szóló 2013. évi CLXV. törvény (a továbbiakban: Pkbt.)
- az egészségügyben működő szakmai kamarákról szóló 2006. évi XCVII. törvény (a továbbiakban: Ekt.)

Megállapított tényállás

Bejelentő 2015. március 21-én – a hivatalom által működtetett védett elektronikus rendszeren keresztül – a Minisztériumhoz fordult közérdekű bejelentésével, amelyben vitatta a magyar orvosi kamara szerveinek jogképességét, az etikai bizottsági eljárások jogszerűségét, valamint az etikai kódex rendelkezéseit, amely álláspontja szerint az orvosok szabad véleménynyilvánításhoz való jogát korlátozza. Bejelentő a közérdekű bejelentéséhez mellékelte a Fővárosi Törvényszék által tartott tárgyaláson rögzített jegyzőkönyvet és az ügyben hozott ítéletet. A pert nem a bejelentő kezdeményezte, azonban az álláspontja alátámasztására szükségesnek tartotta mellékelni a bírósági eljárás dokumentumait, mivel a per tárgya a Magyar Orvosi Kamara Országos küldöttgyűlése által elfogadott határozatok megsemmisítése volt. A Minisztérium 2015. május 8-án kelt levelében tájékoztatta a bejelentőt, hogy figyelemmel a bejelentésben, valamint az ügyiratban található Fővárosi Törvényszéki ítéletben foglaltakra a Minisztérium nem rendelkezik hatáskörrel, hogy jogi szempontú állásfoglalást adjon ki sem folyamatban lévő, sem jogerősen lezárt bírósági ügygel kapcsolatban.

Bejelentő közérdekű bejelentés intézésének felülvizsgálata iránti kérelemmel (panasz) fordult a hivatalomhoz, amely alapján felmerült alapjogi sérelemre tekintettel, a tényállás tisztázása érdekében, az Ajbt. 21. § (1) bekezdés a) pontjában biztosított jogkörömben eljárva megkerestem az ügyben a Minisztériumot, és kértem a vonatkozó dokumentumok megküldését, valamint tájékoztatását az alábbi kérdések vonatkozásában:

- Mikor érkeztek a bejelentő beadványát?
- Eleget tett-e a Minisztérium a hozzá beérkezett közérdekű bejelentés elintézése kapcsán a Pkbt. 2. § (1) és (2) bekezdésében foglaltaknak?
- Mi az indoka a bejelentő által megfogalmazott felvetésekre történő válaszadás hiányának?
- Megalapozottnak látja-e a bejelentésben előadottakat?

Az Emberi Erőforrások Minisztériumának válasza

A Bejelentő által tett közérdekű bejelentést 2015. március 25. napján érkezett és arra a 2015. május 8-án kelt levelében válaszolt.

A Minisztérium álláspontja szerint a Bejelentő megkereséséből nem volt megállapítható pontosan az elérni kívánt célja, ezért tekintettel arra, hogy a Bejelentő beadványában bírósági határozatokra hivatkozott és azokról alkotott véleményt, továbbra is fenntartja a 2015. május 8-án kelt levelében foglaltakat, amely szerint a Minisztérium nem jogosult állást foglalni sem folyamatban lévő, sem jogerősen lezárt bírósági ügygel kapcsolatban.

Válaszlevelében kifejtette ugyanakkor, hogy a Bejelentőnek a Magyar Orvosi Kamara egyes szerveinek jogképességére vonatkozó álláspontjával – egyezően a csatolt bírósági ítéletben foglalttal – az alábbiak szerint nem ért egyet.

Az Ekt. 1. § (4) bekezdésében foglaltak alapján egyértelműen megállapítható, hogy a területi szervezetek és az országos szervek jogi személyek, amelyek jogi személyisége az Ekt. rendelkezésével keletkezett, így az a körülmény, hogy bírósági nyilvántartásban nem szerepelnek, nem befolyásolja a jogképességüket. A civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény (a továbbiakban: Cnyt.) 70. §-a, illetve a hozzá fűzött indoklás is ezt támasztja alá.

Az Ekt. 2015. január 1. napjától hatályos 1. § (4) bekezdése egyértelműen rendezi a nyilvántartásba vétellel kapcsolatos esetleges jogbizonytalanságot, mivel kimondja, hogy a jogi személyiséggel rendelkező területi szervezeteket és országos szerveket nem szükséges a Cnytv. szerint külön-külön is nyilvántartani.

Az Ekt. 3. § (2) bekezdése alapján a területi szervezetek megalakítására, szervezetrendszerére, tisztségviselőire és azok megválasztásának módjára, valamint feladataik ellátására - amennyiben erre vonatkozóan az Ekt. nem tartalmaz rendelkezést - az alapszabály rendelkezései irányadóak. Ugyanezen bekezdés alapján az Ekt. kötelezi a kamarákat, hogy a területi szervezetben működtessenek etikai bizottságot.

A vizsgálat megállapításai

A hatáskör tekintetében

Az alapvető jogok biztosának feladat- és hatáskörét, valamint az ennek ellátásához szükséges vizsgálati jogosultságokat az Ajbt. határozza meg.

Az Ajbt. 18. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint – többek között – a közigazgatási szerv tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár (a továbbiakban együtt: visszásság), feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem értve a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát – már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Az Ajbt. 38/A. § értelmében az alapvető jogok biztosja vizsgálja a panaszokról és a közérdekű bejelentésekről szóló törvény szerinti közérdekű bejelentéseknek a 18. § (1) bekezdés a)-k) pontja szerinti hatóságok általi kezelésének gyakorlatát, valamint kérelemre az egyes közérdekű bejelentések megfelelő intézését.

A 38/C. § rendelkezése szerint a közérdekű bejelentő az általa vélelmezett visszásság orvoslása érdekében beadvánnyal fordulhat az alapvető jogok biztosához, ha a panaszokról és a közérdekű bejelentésekről szóló törvény szerinti eljárásra jogosult szerv a közérdekű bejelentést megalapozatlannak nyilvánítja, ha a közérdekű bejelentő a vizsgálat eredményével nem ért egyet, vagy ha a közérdekű bejelentő álláspontja szerint az eljárásra jogosult szerv a közérdekű bejelentést nem vizsgálta ki teljes körűen.

A Minisztérium, mint közigazgatási szerv az alapvető jogok biztosja által vizsgálható hatóságnak minősül.

Az érintett alapvető jogok tekintetében

Az alapvető jogok biztosja egy adott társadalmi probléma mögött álló összefüggésrendszer feltárása során autonóm, objektív és neutrális módon, kizárólag alapjogi érvek felsorakoztatásával és összevetésével tesz eleget mandátumának. Az alapjogi biztos az intézmény létrejötte óta mindig is következetesen, zsinórmértékként támaszkodott az Alkotmánybíróság alapvető jogállami garanciákkal és az alapjogok tartalmával kapcsolatos elvi megállapításaira, valamint – az ombudsmani jogvédelem speciális vonásai mentén – alkalmazta az alapjog-korlátozás alkotmányosságát megítélni hivatott alapjogi teszteket.

Az Alaptörvény hatálybalépését követően az Alkotmánybíróság kimondta, hogy az újabb ügyekben felhasználhatja az Alaptörvény hatálybalépése előtt hozott határozataiban szereplő érveket, ha „az Alaptörvény konkrét – az előző Alkotmányban foglaltakkal azonos vagy hasonló tartalmú – rendelkezései és értelmezési szabályai alapján ez lehetséges.” [22/2012. (V. 11.) AB határozat]. Arra is rámutatott, hogy „az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybírósági döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kell indokolni”.

Az Alkotmánybíróság az – Alaptörvény negyedik módosításának hatályba lépését követően meghozott – 13/2013. (VI. 17.) AB határozatában elvi élel mondta ki azt, hogy „[a]z Alkotmánybíróság a hatályát veszített alkotmánybíróági határozat forrásként megjelölésével, a lényegi, az adott ügyben felmerülő alkotmányossági kérdés eldöntéséhez szükséges mértékű és terjedelmű tartalmi vagy szövegszerű megjelenítéssel hivatkozhatja vagy idézheti a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket.” Az idézett elvi jelentőségű tétellel összhangban, vizsgálati megállapításaim megfogalmazása, az egyes alapjogok, alkotmányos elvek értelmezése során – ellenkező tartalmú alkotmánybíróági iránymutatás megszületéséig, az alkotmányszöveg változását, a tartalmi, illetve kontextuális egyezőséget is figyelembe véve – az alapvető jogok biztosaként továbbra is irányadónak tekintem az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény hatályba lépését megelőzően meghozott határozatait indokolásában kifejtett érveket, jogelveket és összefüggéseket.

1. Az Alaptörvény XXIV. cikke (1) bekezdése értelmében *mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.*

Az Alaptörvény hatálybalépését megelőzően az Alkotmány a *tisztességes eljáráshoz való jogot* explicite ugyan nem nevesítette, ugyanakkor az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az a független és pártatlan bírósághoz való jog, illetve a jogbiztonság elvéből levezethető eljárási garanciák egymásra vonatkoztatásával tartalmilag levezetett olyan alkotmányos alapjogot jelent, amely komplex követelményrendszert testesít meg, magában foglalva valamennyi, a jogállamiság értékrendjének megfelelő eljárási alapelvet és normát. A 2012. január 1-jén hatályba lépett Alaptörvény már *expressis verbis* tartalmazza a hatósági ügyek tisztességes intézéséhez való jogot, rögzítve, hogy a közhatalmú szervek, hatóságok az ügyeket részrehajlás nélkül, tisztességes módon, ésszerű határidőn belül intézzék, döntéseiket pedig a törvényben meghatározottak szerint indokolják. A tisztességes eljárás követelménye olyan *minőség*, amelyet az *eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni*, és amely *hatékony gátját képezi a garanciális szabályok szándékolt félretételének, félreértelmezésének, az egységes jogalkalmazás hiányából, a kiszámíthatatlanságból* következő tényleges és eshetőleges érde- és jogsérelmek bekövetkezésének. Ezt tükrözik azok a korábbi AB határozatok is, amelyek újra meg újra kihangsúlyozták: *a közvetlen alkotmányi garanciák gazdaságossági és célszerűségi okokból, az eljárás egyszerűsítése vagy az időszerűség követelményének érvényesülése címén sem mellőzhetők.* [49/1998. (XI. 27.) AB határozat, 5/1999. (III. 31.) AB határozat, 422/B/1999. AB határozat]

Az Alkotmánybíróság szerint a tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni [6/1998. (III. 11.) AB határozat]. Ugyanez a határozat a következőt is kimondta: *Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartásának dacára lehet az eljárás „méltánytalan” vagy „igazságtalan”, avagy „nem tisztességes”.* A tisztességes eljárás követelménye a hatósági ügyek intézése során tehát túlmutat az eljárás legalitásán. Az Alaptörvény XXIV. cikke érvényesüléséhez nem elegendő, ha a hatóságok betartják az ügy elintézésére irányadó anyagi és eljárási jogszabályokat, hanem szükséges az is, hogy mind az egyedi ügyintézés, mind az arra irányadó jogszabályok segítsék az ügyféli jogok érvényesülését.

2. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint *Magyarország független, demokratikus jogállam.*

Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam köteleességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára.

A jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de a jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. [9/1992. (I.30.) AB hat;] A testület szerint az alanyi jogok érvényesítésére szolgáló eljárási garanciák a jogbiztonság alkotmányos követelményéből erednek, de szoros kapcsolatban állnak a jogegyenlőséggel, törvény előtti egyenlőséggel is. A megfelelő eljárási garanciák nélkül működő eljárásban ugyanis a jogbiztonság az, ami sérelmet szenved. [9/1992. (I. 30.) AB hat; 75/1995. (XI. 21.) AB hat;] Ezért alapvetőek a jogbiztonság követelménye szempontjából az eljárási garanciák. Csakis formalizált eljárási szabályok megkövetelésével és betartásával működhetnek alkotmányosan a jogintézmények. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek is csak a jog által meghatározott keretek között fejthetik ki a tevékenységüket. [56/1991. (XI.8.) AB hat;]

3. Mindezek alapját képezi az Alaptörvény XXV. cikke, amelynek értelmében *mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal együtt, írásban kérelemmel, panasszal vagy javaslattal forduljon bármely közhatalmat gyakorló szervhez*. A petíciós jog klasszikus tartalma alapján ugyanis két fogalmi elemmel bír; nemcsak a kérelem, panasz, illetve javaslat benyújtását akár egyénileg akár kollektíven, hanem a közhatalmat gyakorló szerv válaszadását is, ami *magával vonja, hogy az adott ügygel foglalkoznia kell*. Az AB értelmezésében mindenkinek joga van arra, hogy egyedül vagy másokkal együttesen írásban kérelmet vagy panaszt terjesszen elő azokhoz az illetékes állami szervekhez, amelyeknek a külön jogszabályok által megállapított *egyik alapvető funkciója azok elbírálása és orvoslása*. [987/B/1990. AB hat.] Ezek együttes vizsgálata adja ki a jelen ügy szempontjából lényeges alapjogi tartalmat, amely szerint a vizsgálat alá vonható állami szervek *alapjogi kötelezettsége feloleli mind az eljárás lefolytatásának tényét, mind annak minőségét*.

Az ügy érdemében

A bejelentésekből, valamint a megkeresésekre kapott válaszból vizsgálatom során az alábbi megállapításokat tettem.

A Pkbt. 1. § (1) bekezdése szerint az állami szervek és a helyi önkormányzati szervek a panaszokat és a közérdekű bejelentéseket e törvény (Pkbt.) szerint kötelesek elintézni. A Pkbt. tárgyi hatályáról a (3) bekezdés szól: e szerint a közérdekű bejelentés olyan körülményre hívja fel a figyelmet, amelynek orvoslása vagy megszüntetése a közösség vagy az egész társadalom érdekét szolgálja. Közérdekű bejelentéssel a (4) bekezdés értelmében bárki fordulhat a közérdekű bejelentéssel összefüggő tárgykörben eljárásra jogosult szervhez.

A 2. § értelmében a közérdekű bejelentést – törvény eltérő rendelkezése hiányában – az eljárásra jogosult szervhez történő beérkezésétől számított harminc napon belül kell elbírálni. Ha azonban az elbírálást megalapozó vizsgálat előreláthatólag harminc napnál hosszabb ideig tart, erről a közérdekű bejelentőt az elintézés várható időpontjának és az eljárás meghosszabbodása indokainak egyidejű közlésével kell tájékoztatni. A vizsgálat befejezésekor – a minősített adat, illetve törvény alapján üzleti, gazdasági vagy egyéb titoknak minősülő adat kivételével – a megtett intézkedésről vagy annak mellőzéséről – az indokok megjelölésével – a közérdekű bejelentőt haladéktalanul értesíteni kell.

Az eljárásra jogosult szerv a közérdekű bejelentőt meghallgatja, ha azt a közérdekű bejelentés tartalma szükségessé teszi. A Bejelentő két problémakört emelt ki bejelentésében, egyrészt a kamarai szervek jogképességének kérdését, másrészt az etikai kódex véleménynyilvánítási szabadságot korlátozó rendelkezését, valamint álláspontja alátámasztására bírósági ítéletet és egy nyilvános bírósági tárgyalás jegyzőkönyvét mellékelte. Bejelentésében a bíróság által elbírált ügy tekintetében kérelmet, kérést nem fogalmazott meg. A Minisztérium a bejelentőnek írt – 2015. május 8-án kelt – válaszlevelében csupán azt a tájékoztatást adta, hogy bírósági ügyek tekintetében nem adhat állásfoglalást.

Szükséges rögzíteni, hogy a jogszabályok értelmezése a jogalkalmazó feladata, azt, hogy valamely jogszabály milyen kötelező jelentéssel bír, végső soron a bíróságok döntenek el. A Minisztérium a felülvizsgálati eljárásban adott válaszában kiemelte, hogy álláspontja szerint a bejelentő megkereséséből nem állapítható meg az elérni kívánt célja, valamint bejelentésében bírósági határozatokról alkotott véleményt, így fenntartja a bejelentőnek írt válaszlevelében megfogalmazott álláspontját. A Minisztérium egyúttal a jelen eljárás során adott válaszlevelében kifejtette az orvosi kamara és annak szervei jogképességét illetően kialakított álláspontját, azonban továbbra sem tért ki a bejelentő azon kifogásaira, amely az etikai kódex rendelkezéseire vonatkozott.

Az Etv. 27. § (1) bekezdése értelmében az egészségügyért felelős miniszter törvényességi felügyeletet gyakorol a szakmai kamarák működése felett. Ebben a jogkörében ellenőrzi, hogy az alapszabály jogszerű-e, továbbá más kamarai szabályzatok, illetve a kamarai szervek és tisztségviselők határozatai nem sértik-e a jogszabályokat, illetőleg az alapszabályt. A Minisztérium jogköre tehát kiterjed a kamarai szabályzatok vizsgálatára is, vagyis amennyiben egy bejelentésben foglaltak vizsgálatát követően indokoltnak tartja, úgy törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatásának is helye lehet. A Pkbt. 4.§ (2) bekezdésére figyelemmel erről, illetve az intézkedés mellőzéséről indokolt választ szükséges adni a bejelentő részére.

A rendelkezésemre álló iratokból megállapítottam, hogy a Bejelentő nem a bíróság által tárgyalt ügygel kapcsolatban kérte a Minisztérium állásfoglalását, hanem az általa kiemelt két problémakör tekintetében. Szükséges ugyanakkor rögzíteni azt is, hogy amennyiben a Minisztérium úgy ítélte meg, hogy a bejelentés tartalmának tisztázása szükséges, úgy élhetett volna az elektronikus rendszer által biztosított „hiánypótlás kérése”, végső soron pedig – mivel Bejelentő az eljárás során nem kért anonimitást – a bejelentő meghallgatásának lehetőségével is.

Megállapítottam, hogy a Minisztérium eljárást lezáró tájékoztatása nem tartalmazott érdemi megállapítást – illetve az érdemi válasz hiányának indokolását – sem a kamarai szervek jogképességét, sem az etikai kódex rendelkezéseit illetően, vagyis a bejelentés tartalmi felvetéseivel érdemben nem foglalkozott, így a közérdekű bejelentésben foglaltak teljeskörű vizsgálata sem történt meg. Ezen hiányosságok *a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog, a jogbiztonság és a petíciós jog sérelmére vezettek.*

A Minisztérium a megkeresésemre az ügyintézési határidőt érintően adott tájékoztatása alátámasztotta az eljárási hiányosságot. Erre tekintettel megállapítottam, hogy a Minisztérium a Pkbt-ben meghatározott eljárási határidő – ugyan csekély mértékű – túllépésével, valamint az elintézés várható időpontját és az eljárás meghosszabbodása indokait tartalmazó tájékoztatásának elmulasztásával *a tisztességes hatósági eljáráshoz való joggal összefüggésben visszásságot okozott.*

Intézkedések

Az Ajbt. 32. § (1) bekezdése alapján felkérem az Emberi Erőforrások Miniszterét, hogy intézkedjen

- a vizsgált ügyben – ha indokolt, hiánypótlás kérésével – a bejelentő valamennyi kérdésére figyelemmel a szükséges tájékoztatás megadásáról;
- a jelentésben feltárt alapvető jogokat érintő visszásságok jövőbeni bekövetkezése lehetőségének megelőzéséről azzal, hogy a közérdekű bejelentések intézése során fokozottan ügyel a vonatkozó előírások maradéktalan betartására.

Budapest, 2016. január

Székely László sk.